

Der har under de stedfundne forhandlinger været enighed om, at hjemmemarkedsordningerne har virket godt og bør fortsættes.

Lovforslagets bestemmelser giver ikke anledning til øget administration.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.*

Til § 2.

ad stk. 1. I den nugældende lovtæst er der til- lagt ministeren adgang til at centralisere eksporten til lande eller lokale markedsområder, „hvor mini- steren af hensyn til afsætningsforholdene skønner det nødvendigt“. Fællesudvalget for landbrugets arbejdsøkonomiske spørgsmål har peget på det ønskelige i, at ordet „nødvendigt“ erstattes med „hensigtsmæssigt“. Regeringen kan tiltræde dette, men ønsker at understrege, at centralisering kun bør benyttes undtagelsesvis, og har derfor foran ordet „skønner“ indføjet „i særlige tilfælde“.

Til § 3.

ad stk. 1. Efter den nugældende formulering kan de gennem afgifterne i medfør af § 2 tilvejebragte beløb anvendes „til fremme af udførselen af land- brugsvarer indenfor den pågældende varegruppe“. Fællesudvalget for landbrugets arbejdsøkonomiske spørgsmål har foreslået, at lovtæksten ændres, såle- des at der også fås dækning for muligheden for at anvende midlerne til kvalitets- og afsætningsfrem- mende foranstaltninger, således at loven får klar hjemmel til anvendelse af de pågældende afgifter også til foranstaltninger, der virker fremmende på afsætningen på hjemmemarkedet. Der henvises til, at der i den forløbne tid har vist sig proble- mer i tilfælde, hvor der har været tale om gen- nemførelse af foranstaltninger, hvor virkningen på eksportmarkedet og hjemmemarkedet vanskeligt lader sig adskille.

ad stk. 4. Den foreslåede nye bestemmelse vil skabe hjemmel for, at eksportafgifter, der måtte blive opkrævet for over for andre lande at kunne søge at sikre overholdelsen af bestemte minde- priser, og som i givet fald kan blive af betragtelig størrelse, indgår i landbrugets dispositionsfond i stedet for en fond under lovens § 3.

Til § 4.

ad stk. 1. Ifølge § 4 i den gældende lov om af- sætning af danske landbrugsvarer m. m. skal monopoltilsynets godkendelse af hjemmemarkeds- priserne for flæsk, okse- og kalvekød, fjerkrækød og æg være baseret på de priser, som oprindeligt blev fastsat for hver af varerne i medfør af bestemmel- serne i lov nr. 301 af 5. september 1962 om ændring

af lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. Disse priser kan af landbrugsorganisationerne kræ- ves reguleret for ændringer i landbrugets produ- tionsomkostninger for de pågældende varer.

Ved en uændret videreførelse af ordningerne må det anses for mest hensigtsmæssigt, at dette system for prisfastsættelsen opretholdes. De beregninger, der ligger til grund for tilsynets godkendelse af priserne, er forbundet med nogen usikkerhed, og for at begrænse denne usikkerhed må det fore- komme rimeligt, at de oprindeligt fastsatte udgangs- priser fastholdes som udgangspunkt for beregnin- gerne.

En videreførelse af det gældende system for pris- fastsættelsen kræver ingen ændringer af formulere- ringen af de pågældende bestemmelser i den gæl- dende lov, som må siges at give en fyldestgørende beskrivelse af reguleringssystemet. De priser, der skal lægges til grund for reguleringen, er angivet i bemærkningerne til forslaget til den gældende lov. I bemærkningerne til lovforslaget er det desuden anført, at korrektionen af priserne for omkost- ningsændringer opgøres for alle varerne under ét.

De for tiden gældende priser, som er godkendt af monopoltilsynet i april 1966, er fastsat således:

Flæsk.....	543 øre pr. kg
Okse- og kalvekød.....	545 - - -
Fjerkrækød.....	467 - - -
Æg.....	452 - - -

Ud over de nævnte priser beregnes for okse- og kalvekød et tillæg på 2 øre og for fjerkrækød et tillæg på 1 øre pr. kg til dækning af omkostningerne ved ordningernes administration.

ad stk. 4. Den i stk. 1 foreslåede bemyndigelse for Landbrugsministeren til at pålægge afgifter på bl. a. fjerkrækød og æg må forstås således, at den også omfatter adgang til at fastsætte afgifter ved salg af slagtet fjerkræ og æg på produktionsstedet direkte til forbruger og ved en producents erhvervsmæssige anvendelse af æg eller slagtet fjerkræ i anden ham tilhørende virksomhed. Det bemærkes i øvrigt, at sådan anvendelse ofte vil være i strid med anden lovgivning og kommunale sundhedsvedtægter.

I de efter indstilling fra de i stk. 1 nævnte orga- nisationer hidtil etablerede afgiftsordninger for fjerkrækød og æg er salg af producentslaget fjer- kræ og æg på produktionsstedet til køberens eget privatforbrug holdt uden for afgiftspligten. Dette skyldtes, at producentsalg af disse varer oprindeligt ikke kunne anses for at skade hjemmemarkedsord- ningen for disse, når det holdtes inden for tradition- elle rammer. Dette salg har imidlertid antaget et ekstraordinært omfang. Fjerkræeksport-udvalget